Cauza civilă nr. 2-1507/25
2-25144854-46-2-1310202

HOTĂRÎRE
În numele Legii

22 octombrie 2026 mun. Soroca

Judecătoria Soroca (sediul Central)
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîțu Ghenadie
Grefier Tetelea valeria
Cu participarea:
Avocatului reclamantei Guțu Serghei
Avocatului pârâtei Havrun Alexandru

a examinat în şedinţa publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Railean Larisa împotriva lui Krauss (Falcă) Maria privind apărarea onoarei și demnității, încasarea prejudiciului moral,

constată:

La 13 octombrie 2025, Railean Larisa a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva lui Krauss (Falcă) Maria privind apărarea onoarei și demnității, încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acţiunii a indicat că, în perioada 08–09 septembrie 2025, pârâta Krauss (Falcă) Maria, prin intermediul rețelelor de socializare Facebook și TikTok, a răspândit informații mincinoase și defăimătoare, referitoare la persoana și viața sa privată. Astfel i s-a atribuit, fără temei, afirmații mincinoase adresate cetățenilor, activități de propagandă împotriva Uniunii Europene și în favoarea unui stat agresor, implicarea într-o relație amoroasă cu o persoană căsătorită, proveniența nejustificată a mijloacelor pentru procurarea unei locuințe în valoare de aproximativ 64.000–65.000 euro, precum și deplasarea în Turcia pentru instruiri. Pârâta a răspândit și informații despre faptul că aceasta ar fi provocat suferințe unei familii, ar fi determinat un bărbat căsătorit să își neglijeze soția și copiii și ar fi contribuit la destrămarea relațiilor familiale. Contestă aceste susțineri, considerându-le acuzații grave, care îi afectează onoarea, demnitatea și imaginea în comunitate.

A menționat că, anterior ar fi existat între părți un conflict legat de viața familială, pârâta atribuindu-i în mod nejustificat responsabilitatea pentru anumite probleme din familia sa. Aceste împrejurări ar explica atitudinea ostilă a pârâtei și caracterul intenționat al răspândirii informațiilor contestate.

La 09 septembrie 2025, a sesizat Inspectoratul de Poliție Florești cu privire la acțiunile pârâtei, fiind înregistrate materiale contravenționale. În urma examinării sesizării, pârâta a fost sancționată contravențional în temeiul art. 70 alin. (1) din Codul contravențional, cu amendă de 48 unități convenționale, echivalentul a 2400,00 lei. Consideră această împrejurare relevantă pentru aprecierea caracterului ilicit al conduitei pârâtei.

A mai susținut că afirmațiile au fost făcute public, pe platforme accesibile unui număr mare de utilizatori, astfel încât informațiile au ajuns la cunoștința persoanelor din localitatea sa și a altor persoane. Numărul vizualizărilor, indicând a indicat valori de 122.815 și 27.796 pentru materialele publicate, apreciind că amploarea difuzării a agravat atingerea adusă reputației sale.

Informațiile răspândite au avut drept consecință lezarea onoarei și demnității, afectarea relațiilor sale cu persoanele din comunitate și provocarea unor suferințe morale. După difuzarea informațiilor, a fost pusă în situația de a oferi explicații cunoscuților, vecinilor și altor persoane, suportând sentimente de rușine, neliniște și umilință. Totodată, a invocat efecte negative asupra vieții personale și familiale, inclusiv asupra raporturilor cu cei apropiați.

A subliniat că răspândirea unor acuzații referitoare la viața intimă și familială nu poate fi justificată prin exercitarea libertății de exprimare, întrucât, nu urmărește un interes public legitim, ci discreditarea sa în fața societății. A considerat că exprimările contestate constituie informații false și defăimătoare, respectiv judecăți de valoare fără un substrat factologic suficient, pentru care legea prevede mijloace de apărare a reputației persoanei.

A mai indicat că, înainte de adresarea în instanță, i-a transmis pârâtei o cerere prealabilă prin care a solicitat dezmințirea informațiilor și prezentarea scuzelor publice. Însă, pârâta nu a reacționat la acesta, astfel s-a adresat în instanța de judecată.

Cu referire la prejudiciul moral, a susținut că răspândirea informațiilor a determinat suferințe psihice, afectarea liniștii sufletești și a relațiilor sociale, apreciind că o compensație bănească este necesară pentru repararea consecințelor produse. A solicitat încasarea sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pe care o consideră proporțională cu gravitatea acuzațiilor și amploarea difuzării acestora.

Solicită reclamanta Railean Larisa:

- obligarea pârâtei Krauss (Falcă) Maria să dezmintă informațiile expuse de ea în cadrul rețelelor de socializare Facebook și TikTok, cu expunerea scuzelor publice în același format, respectiv printr-o înregistrare video, în care să dezmintă expres următoarele acuzații, precum că: „reclamanta minte cetățenii, că este o persoană mincinoasă, că ponegrește Uniunea Europeană, face propagandă pentru un stat agresiv, că a avut o relație amoroasă cu o persoană căsătorită, cu soție și doi copii, care a reacționat la orice solicitare a acesteia; că a dobândit peste noapte avere și a

procurat o casă de circa 64.000–65.000 euro, că a plecat în Turcia pentru a participa la instruiri", care nu corespund realității, cee ace îi lezează onoarea și demnitatea personal;

- încasarea din contul pârâtei în beneficiul reclamantei a sumei de 50.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin răspândirea informațiilor defăimătoare și care i-a provocat suferințe morale;
- încasarea cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă, inclusiv taxa de stat de 2.300 lei, taxa de timbru de 200 lei și cheltuielile pentru asistență juridică, în măsura justificării acestora.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei, avocatul Guțu Serghei, acțiunea a susținut-o solicitând admiterea integrală a acesteia. A explicat că, în perioada 08–09 septembrie 2025, pârâta Krauss (Falcă) Maria a difuzat prin Facebook și TikTok înregistrări video referitoare la reclamantă, atribuindu-i conduite și împrejurări neadevărate privind viața privată, situația patrimonială și activitatea publică. Informațiile contestate au prezentat-o pe reclamantă ca fiind o persoană mincinoasă, implicată în propagandă politică și în pretinse relații amoroase cu un bărbat căsătorit, cu consecințe asupra familiei acestuia, precum și ca persoană care ar fi dobândit o avere și o locuință de aproximativ 64.000–65.000 euro fără justificare și care ar fi participat la instruiri în Turcia. În aprecierea sa, acestea nu constituie simple observații neutre, ci afirmații și insinuări de natură să afecteze percepția publică asupra reclamantei. În acest sens, a invocat materialele administrate în cadrul procedurii contravenționale inițiate la Inspectoratul de Poliție Florești în urma sesizării din 09 septembrie 2025. A subliniat că, în privința pârâtei, a fost pornită procedura contravențională și că, prin procesul-verbal din 10 septembrie 2025, aceasta a fost sancționată în temeiul art. 70 alin. (1) din Codul contravențional cu amendă de 48 de unități convenționale, în cuantum de 2.400 lei. Avocatul a considerat că aceste împrejurări confirmă caracterul ofensator al conduitei imputate pârâtei și reprezintă elemente probatorii relevante pentru soluționarea acțiunii civile.

Reclamanta a întreprins demersuri pentru apărarea drepturilor sale, inclusiv sesizarea organelor de poliție, iar împrejurarea că pârâta a publicat ulterior o înregistrare cu scuze nu echivalează, în opinia sa, cu o dezmințire clară și efectivă a tuturor informațiilor contestate. Scuzele nu au individualizat reclamanta și nu au înlăturat explicit acuzațiile formulate anterior, astfel încât consecințele publicării inițiale nu au fost reparate. Avocatul a făcut referire și la înregistrările video, apreciind că acestea trebuie examinate în ansamblul lor, inclusiv prin prisma modului de adresare, a contextului și a efectului asupra publicului. A susținut că afirmațiile despre presupusa relație intimă și implicarea reclamantei în viața unei familii nu urmăreau informarea asupra unei chestiuni de interes general, ci expunerea unor aspecte ale vieții personale, fără demonstrarea unui temei factual. A invocat și împrejurarea că anumite postări și comentarii ale terților au amplificat, în opinia sa, impactul declarațiilor. În argumentarea sa juridică, avocatul a invocat dispozițiile art. 24 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea exprimării, referitoare la examinarea cauzelor de defăimare și la sarcina probațiunii. Acesta a susținut că informațiile răspândite trebuie apreciate în raport cu caracterul lor

defăimător, cu existența unui substrat factologic și cu obligația de a respecta drepturile altei persoane. Totodată, a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la echilibrul dintre libertatea de exprimare și protecția reputației și a vieții private. Lipsa unui suport factologic pentru acuzațiile privind relațiile amoroase, averea și instruirile politice impune acordarea protecției prevăzute de Legea nr. 64/2010. În ceea ce privește prejudiciul moral, avocatul a susținut că reclamanta a resimțit umilință, indignare, stres și suferințe psihice ca urmare a publicării și răspândirii informațiilor. A pus accent pe accesibilitatea materialelor în mediul online și pe numărul ridicat de vizualizări invocat de reclamantă, considerând că amploarea difuzării a agravat atingerea adusă reputației sale. A arătat că prejudiciul moral trebuie evaluat ținând seama de natura acuzațiilor, contextul publicării, consecințele asupra vieții personale și caracterul echitabil al compensației. Susține că suma de 50.000 lei solicitată de reclamantă este justificată de gravitatea faptelor imputate pârâtei.

Reclamanta Railean Larisa, în ședința de judecată a susținut acțiunea depusă, solicitând admiterea acesteia. A explicat că, declarațiile făcute de pârâtă pe rețelele de socializare au vizat-o personal și i-au afectat onoarea și demnitatea, în special prin atribuirea unei presupuse relații amoroase și a unor fapte pe care le contestă. Între ea și pârâtă nu a existat anterior un conflict personal și că, după publicarea înregistrărilor, a încercat să înțeleagă de ce i-au fost adresate asemenea acuzații. Astfel, a sesizat organele de poliție, iar ulterior a formulat cererea de chemare în judecată pentru a obține dezmințirea afirmațiilor pe care le consideră neadevărate. La 08 septembrie 2025, a văzut o postare video în care pârâta făcea referiri la viața sa personală. Reclamanta a relatat că a răspuns public la întrebările adresate și a contestat existența vreunei relații amoroase cu un bărbat căsătorit. A susținut că nu a avut o asemenea relație și că pârâta nu a indicat identitatea persoanei despre care vorbea, motiv pentru care reclamanta a întrebat-o la cine se referă și a solicitat prezentarea unor dovezi. I-a cerut pârâtei să arate mesajele despre care vorbea și să explice de unde deține informațiile răspândite. A afirmat că nu cunoaște împrejurările descrise de pârâtă și că nu poate recunoaște o faptă pe care susține că nu a săvârșit-o. În opinia sa, lipsa unor precizări și dovezi concrete nu justifică formularea publică a acuzațiilor. După apariția înregistrărilor, a adresat o plângere poliției și a participat la examinarea acesteia. A făcut referire la actele întocmite în cadrul procedurii contravenționale, apreciind că acestea susțin poziția sa cu privire la caracterul neîntemeiat al afirmațiilor răspândite. Totodată, a contestat ideea că ar fi avut vreo intenție de a provoca probleme în familia altei persoane. A insistat că afirmațiile publicate au fost urmărite de alte persoane și au generat comentarii care i-au afectat reputația. A susținut că a fost pusă în situația de a se justifica în fața celor din jur pentru fapte pe care nu le-a comis și că a suportat consecințe morale și personale din cauza răspândirii acestora. Reclamanta a precizat că nu urmărește doar prezentarea unor scuze generale, ci dorește o dezmințire clară a afirmațiilor contestate, într-o formă accesibilă persoanelor care au urmărit postările. A arătat că, în opinia sa, o simplă exprimare a regretului, fără identificarea informațiilor neadevărate, nu este suficientă pentru restabilirea reputației. În acest context, reclamanta a solicitat ca pârâta să dezmintă în mod expres afirmațiile potrivit cărora ea ar fi făcut propagandă împotriva Uniunii Europene, ar fi spus minciuni,

ar fi participat la instruiri în Turcia, ar fi dobândit bunuri din mijloace nejustificate, ar fi avut o relație amoroasă, ar fi făcut propagandă în favoarea unui stat agresor ori ar fi denigrat alte persoane. A insistat că aceste dezmințiri trebuie să corespundă afirmațiilor pe care le consideră false și care au fost difuzate public. Referitor la prejudiciul moral și cheltuielile de judecată, a susținut că a avut de suportat suferințe și cheltuieli ca urmare a situației create. A fost nevoită să se adreseze organelor competente și instanței pentru a-și apăra drepturile, reiterând solicitările formulate prin cererea de chemare în judecată.

Reprezentantul pârâtului, avocatul Havrun Alexandru, în ședința de judecată acțiunea nu a recunoscut-o, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată. În susținerea poziției sale, a explicat că, pretențiile reclamantei nu s-au confirmat, în special susținerea că, în perioada 8–9 septembrie 2025, Krauss Maria ar fi răspândit prin rețelele de socializare secvențe video care să conțină informații denigratoare la adresa reclamantei. A invocat prevederile art. 24 alin. (1) și art. 32 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea exprimării, susținând că reclamanta are obligația de a demonstra elementele cerute de lege pentru protecția împotriva defăimării, inclusiv caracterul defăimător al informației și împrejurările relevante ale răspândirii acesteia. În opinia sa, reclamanta nu a administrat probe suficiente pentru a confirma îndeplinirea acestor condiții. Cu privire la procesul-verbal contravențional din 10 septembrie 2025, reprezentantul pârâtei a recunoscut că aceasta a fost sancționată în temeiul art. 70 alin. (1) din Codul contravențional, însă a susținut că simpla existență a sancțiunii nu confirmă automat temeinicia tuturor pretențiilor civile formulate de reclamantă. A arătat că procesul-verbal contravențional nu constituie, în sine, o probă suficientă a răspândirii fiecărei afirmații pretins defăimătoare și a existenței prejudiciului moral solicitat. Din materialele cauzei rezultă că, anterior publicării înregistrărilor contestate, între părți a existat o situație conflictuală. Acesta a făcut referire la discuțiile contradictorii dintre reclamantă și pârâtă, precum și la unele afirmații și comentarii apărute în mediul online, susținând că înregistrările pârâtei trebuie examinate în contextul întregii controverse, iar nu izolat. Unele dintre imaginile și comentariile invocate de reclamantă provin de la alți utilizatori ai rețelelor sociale. El a subliniat că titularul unui cont de socializare nu poate fi considerat, fără o demonstrație distinctă, autorul tuturor comentariilor formulate de terți la postările sale. În opinia sa, atribuirea către Krauss Maria a afirmațiilor altor persoane ar conduce la extinderea nejustificată a răspunderii civile. Avocatul a invocat și contextul politic al polemicii, susținând că reclamanta a avut o activitate publică și politică și că exprimările referitoare la opțiunile sale politice trebuie analizate prin prisma libertății de exprimare și a dreptului publicului de a participa la dezbateri de interes general. În acest sens, a făcut referire la afirmații ale reclamantei privind propria implicare politică, precum și la dezbaterile publice despre Federația Rusă, Uniunea Europeană și activitatea unor formațiuni politice. A arătat că, potrivit art. 7 din Legea nr. 64/2010, pentru angajarea răspunderii civile este necesară examinarea naturii concrete a fiecărei exprimări, astfel trebuie făcută distincția între relatările despre fapte, care pot fi supuse verificării sub aspectul veridicității, și judecățile de valoare, a căror apreciere juridică presupune luarea în considerare a contextului și a substratului factologic. O parte a afirmațiilor contestate reprezintă opinii sau reacții în cadrul unei dispute publice, iar

reclamanta nu a demonstrat caracterul lor defăimător în sensul legii. A susținut că nu orice exprimare critică, incomodă ori neplăcută poate atrage automat răspunderea civilă pentru defăimare. Referitor la afirmațiile care privesc viața privată, a indicat că reclamanta avea sarcina de a demonstra că informațiile au fost efectiv răspândite de pârâtă, că o vizau în mod identificabil și că sunt întrunite condițiile legale ale răspunderii. Acesta a contestat interpretarea reclamantei potrivit căreia toate referirile din înregistrări ar constitui afirmații de fapt false și defăimătoare. Avocatul a insistat asupra regulilor de repartizare a sarcinii probațiunii, citând art. 24 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 64/2010. Potrivit poziției sale, caracterul defăimător nu poate fi prezumat, ci trebuie demonstrat de reclamantă, iar instanța urmează să analizeze fiecare afirmație contestată în parte, prin raportare la formularea exactă, autor, destinatar și contextul în care a fost exprimată. În ceea ce privește prejudiciul moral, consider că suma de 50.000 lei solicitată nu este justificată prin probe concrete. A susținut că reclamanta nu a demonstrat existența și întinderea unor suferințe morale care să justifice acordarea despăgubirilor în cuantumul pretins și că simpla invocare a unei afectări a onoarei și demnității nu este suficientă pentru admiterea pretenției pecuniare.

Pârâta Krauss (Falcă) Maria, în ședința de judecată acțiunea nu a recunoscut-o, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată. A explicat că, într-un video prezentat public și-a cerut scuze de la mai multe persoane, printre care și reclamanta, însă nu i-a individualizat numele.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului instanţa de judecată consideră că, cererea de chemare în judecată înaintată de către Railean Larisa împotriva lui Krauss (Falcă) Maria privind apărarea onoarei și demnității, încasarea prejudiciului moral, urmează a fi admisă parțial, din motivele expuse în continuare.

Din interpretarea art. 6 al CEDO, „*Pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărîri motivate constituie una dintre garanţii a dreptului fundamental la un proces echitabil”.*

În temeiul art. 239 Cod de procedură civilă *„Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată”.*

Potrivit art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă *„La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii”.*

Apreciind probele administrate, instanța pornește de la regula instituită de art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit căreia „*Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*”, precum și de la prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit cărora „*instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege*”.

Conform art. 28 din Constituția Republicii Moldova, „*Statul respectă şi ocroteşte viaţa intimă, familială şi privată*”.

Potrivit art. 32 alin. (1) din Constituție, „*Oricărui cetăţean îi este garantată libertatea gîndirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvînt, imagine sau prin alt mijloc posibil*”, iar conform alin. (2) al aceluiași articol, „*Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie*”.

Conform art. 8 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, „*Orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale*”.

Potrivit art. 10 din aceeași Convenție, „*Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau a comunica informaţii ori idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără a ţine seama de frontiere*. [...] *Exercitarea acestor libertăţi ce comportă îndatoriri şi responsabilităţi poate fi supusă unor formalităţi, condiţii, restrângeri sau sancţiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, [...] protecţia reputaţiei sau a drepturilor altora* [...]”.

În conformitate cu art. 3 alin. (3) din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea exprimării, „*Exercitarea libertăţii de exprimare poate fi supusă unor restrîngeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti*”.

Potrivit art. 2 din Legea nr. 64/2010, defăimarea reprezintă „*răspîndire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputaţia profesională a persoanei*”; fapt este „*eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiţii concrete de loc şi timp şi a cărui veridicitate poate fi dovedită*”; judecata de valoare este „*opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea faţă de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit*”, iar judecata de valoare fără substrat factologic suficient reprezintă „*judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată pînă la falsitate*”. Răspândirea informației constituie „*proces de transmitere a informaţiei către alte persoane*”, cel puțin către o persoană, alta decât persoana lezată.

Conform art. 7 alin. (1) din Legea nr. 64/2010, „*Orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie*”.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, „*Persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informaţia cumulează următoarele condiţii: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informaţie*”, iar conform alin. (3*), „Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(2) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat*”.

În conformitate cu art. 7 alin. (4) din aceeași lege, „*Persoana lezată prin răspîndirea unor judecăţi de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecăţile de valoare cumulează următoarele condiţii: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informaţie*”.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Legea nr. 64/2010, „*Orice persoană are dreptul la respectul vieţii private şi de familie*”.

Conform art. 24 din Legea nr. 64/2010, astfel cum a fost interpretat la pct. 32 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 7 din 24 decembrie 2012 cu privire la practica aplicării de către instanțele de judecată a unor prevederi ale Legii cu privire la libertatea de exprimare (în continuare – HP CSJ nr. 7/2012), sarcina probațiunii revine atât reclamantului, cât și pârâtului. Astfel, „reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pîrîtul a răspîndit informaţia; b) informaţia îl vizează şi este defăimătoare; c) informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat”. La rândul său, „Pîrîtul trebuie să dovedească următoarele: a) informaţia nu este defăimătoare şi/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informaţia constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient”, c) faptul că, la momentul răspândirii informației, deși a luat toate măsurile de diligență, nu putea ști că aceasta este falsă și d) „informaţia răspîndită este de interes public”.

Pct. 10 din HP CSJ nr. 7/2012, indică că „*De regulă, defăimătoare sînt considerate acele informaţii care relatează despre încălcarea legilor şi a normelor de convieţuire (normelor morale), care fac ca persoana să fie condamnată moral de opinia publică sau de unii indivizi în particular*”. Totodată, „*Caracterul defăimător al informaţiei nu se prezumă*”.

Conform art. 26 alin. (1) din Legea nr. 64/2010, „*Orice persoană este în drept să ceară în instanţa de judecată dezminţirea relatărilor false şi defăimătoare cu privire la fapte*”, iar potrivit alin. (2), „*În cazul în care instanţa de judecată va stabili că acţiunea cu privire la răspîndirea informaţiei false şi defăimătoare este întemeiată, iar reclamantul solicită publicarea unei dezminţiri, instanţa va dispune dezminţirea relatărilor false şi defăimătoare, indicînd în dispozitivul hotărîrii textul dezminţirii*”. Alin. (3) al aceluiași articol prevede că „*Instanţa de judecată va dispune efectuarea dezminţirii în cel mai potrivit mod*”, ținând cont de modul în care a fost răspândită informația.

La pct. 40 din HP CSJ nr. 7/2012 s-a explicat că, în cazul admiterii acțiunii, „*în dispozitivul hotărîrii se indică care informaţii sunt recunoscute defăimătoare*”, precum și „*modul şi termenul de dezminţire a lor*”, iar potrivit pct. 11 din aceeași hotărâre, „*Prin hotărîre se va dispune doar dezminţirea informaţiei*”.

Instanța reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în *cauzele Lingens împotriva Austriei (08 iulie 1986) și Jerusalem împotriva Austriei (27 februarie 2001)*, trebuie făcută distincția dintre afirmațiile de fapt, a căror veridicitate poate fi demonstrată, și judecățile de valoare, care nu pot fi supuse probei adevărului, dar care necesită un substrat factologic suficient. În *cauza Axel Springer AG împotriva*

Germaniei (07 februarie 2012), Curtea a identificat drept criterii de punere în balanță contribuția la o dezbatere de interes general, notorietatea persoanei vizate, conduita sa anterioară, metoda obținerii informației, conținutul, forma și consecințele publicării, precum și severitatea sancțiunii.

În aplicarea Legii nr. 64/2010, instanța ține seama de Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 7 din 24 decembrie 2012, modificată prin Hotărârea nr. 24 din 16 octombrie 2017. Potrivit explicațiilor Plenului, legea specială privind libertatea exprimării se aplică prin realizarea unui just echilibru între libertatea exprimării, garantată de art. 10 din Convenție, și protecția reputației și vieții private, garantată de art. 8 din Convenție. Niciunul dintre aceste drepturi nu beneficiază de prioritate abstractă, fiind necesară analiza conținutului concret, a contextului și a consecințelor exprimării.

Instanța ține cont și de jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care impune distincția dintre relatările despre fapte și judecățile de valoare (*Lingens c. Austriei, 08.07.1986, § 46*), precizând că existența faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul judecăților de valoare nu este susceptibil de probare, însă și o judecată de valoare poate fi excesivă dacă este lipsită de orice bază factuală (*Pedersen și Baadsgaard c. Danemarcei [MC], 17.12.2004, § 76*). Totodată, Curtea a statuat că protecția reputației ține de dreptul la respectarea vieții private garantat de art. 8 din Convenție, iar la punerea în balanță a acestuia cu libertatea de exprimare se iau în considerare contribuția la o dezbatere de interes general, notorietatea persoanei vizate, conduita anterioară a acesteia, conținutul, forma și consecințele publicării (*Axel Springer AG c. Germaniei [MC], 07.02.2012, §§ 89-95; Von Hannover c. Germaniei (nr. 2) [MC], 07.02.2012, §§ 108-113*).

În cadrul ședinței de judecată au fost cercetate, prin vizionare, suporturile CD anexate la materialele cauzei, care conțin două înregistrări video răspândite pe rețelele de socializare în perioada 08–09 septembrie 2025.

Astfel, în prima înregistrare video pârâta se adresează către reclamantă, conține următoarele expuneri: „De ce spuneți minciuni? Dați-mi explicații. Ce sunt cu relațiile amoroase de la noi din familie? V-ați făcut credincioasă, faceți propagandă față de un tâlhar. De ce mințiți pe rețele? Câți bani vă plătește Șor? De unde ai luat averea peste noapte să-ți cumperi casă de 64.000 de euro? De ce faceți propagandă împotriva Uniunii Europene, dacă băiatul dumneavoastră este în Uniunea Europeană? De ce nu plecați în Rusia? De unde vă vin fondurile? Câte milioane vin de la Șor?”

În cea de-a doua înregistrare video, pârâta expune următoarele: „Toată lumea o cunoaște pe Larisa Railean. Anterior a fost cu fundul în toate partidele care au plătit-o mai bine și a făcut corupție electorală. Anterior și acum face corupție. Ea este plătită și ea remunerează pe alții. Are mintea prea scurtă, limba prea lungă, are vocabular sărac. Această femeie a fost în Turcia la instruire. Acolo au fost șoriștii. Cineva îi furnizează informație. Se duce la biserică, apoi iese și spune minciuni. Cu câțiva ani în urmă se băga în altă familie, cu soție și copii, să aducă necazuri și lacrimi soției și copiilor. Suna amantul să-i aducă ceva, acesta lăsa totul și se ducea la ea.”

Instanța reține că înregistrările video descrise au fost plasate public pe paginile pârâtei de pe rețelele de socializare Facebook și TikTok, fiind accesibile oricărui

utilizator, iar potrivit datelor de afișare ale platformelor, acestea au înregistrat 122.815 și, respectiv, 27.796 de vizualizări. Autoria înregistrărilor nu a fost contestată de pârâtă, care, în ședința de judecată, a explicat doar că ulterior și-a cerut scuze public mai multor persoane, fără a o individualiza pe reclamantă.

În susținerea pretențiilor, reclamanta a prezentat și tabelul de imagini (capturi de ecran) privind comentariile formulate sub postările pârâtei. Din conținutul acestuia rezultă că, sub postări, alți utilizatori au formulat comentarii precum: „Astai propaganda lui dodik, șor, vor", „Deșteaptă ca mama mielului!!!", „Pe rîsul acesta trebuie de o pus pe rug", „Mincinoasă!" și altele, iar pârâta, în calitate de „Autor", a intervenit în discuție prin replici proprii, precum: „Mihail Astrahan scârba asta îi de la mine din sat, zoinița", „Mila Ciaica asta nu-i nouă, asta-i veche, șorista din partidul șansa... talpa iadului, la mine în sat...". Totodată, într-o altă postare, pârâta a scris: „Oameni dragi persoana asta este din satul meu... îmi este rușine că trăiesc cu așa persoană într-un sat... activista numărul unu a lui ȘOR care a urlat pe la toate protestele...".

Instanța apreciază că aceste înscrisuri sunt pertinente doar în măsura în care reflectă amploarea difuzării, reacția publicului și atitudinea pârâtei față de reclamantă, întrucât comentariile terților nu pot fi imputate pârâtei, iar replicile proprii ale acesteia, formulate în afara celor două înregistrări video, nu constituie obiect al pretenției de dezmințire, reclamanta neformulând pretenții distincte cu privire la ele. Instanța examinează pricina în limitele pretențiilor formulate, conform principiului disponibilității.

Din copiile autentificate ale materialului contravențional nr. MAI06 497969, transmise reclamantei de Inspectoratul de Poliție Florești prin scrisoarea nr. 34/38 din 30 septembrie 2025, rezultă că la 09 septembrie 2025 reclamanta Railean Larisa a depus plângere (denunț) la Sectorul de poliție nr. 3 (Ghindești) al IP Florești, înregistrată în Registrul nr. 2 (REI-2) cu nr. 4340 din 09.09.2025, prin care a solicitat tragerea la răspundere a lui Falcă (Krauss) Maria, care, la 08–09 septembrie 2025, prin rețelele de socializare, a răspândit informații mincinoase care nu corespund adevărului și îi ponegresc onoarea și demnitatea (f.d.5).

Fiind audiată în calitate de victimă la 09 septembrie 2025, reclamanta a declarat, printre altele, că pârâta a comunicat și a postat „că mi-am procurat casă de 65000 euro fapt ce nu e adevărat, precum că eu am avut un amant care a lăsat familia și a venit la mine. Apoi a spus că am fost în Turcia la instruire fapt ce nu corespunde adevărului", precizând că personal nu a avut niciun conflict cu pârâta. Prin ordonanța din 10 septembrie 2025, agentul constatator a dispus pornirea procesului contravențional în privința lui Krauss Maria, constatând că aceasta „prin intermediul rețelelor de socializare a postat două segvențe de înregistrare video pe facebook și pe TikTok, prin care a defăimat-o pe cet. Railean Larisa", acțiuni care întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional (calomnia).

Fiind audiată la 10 septembrie 2025 (orele 11:55–12:05) în calitate de persoană în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, Krauss Maria, la rubrica privind contravenția imputată, a indicat „recunosc" și a declarat că la 09.09.2025 a postat înregistrarea video prin rețelele de socializare Facebook și TikTok, în care a fost discuția cu Railean Larisa, precum și că anterior nu a avut vreun conflict cu aceasta (f.d. 10).

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 497969 din 10 septembrie 2025 (f.d. 11), întocmit în prezența pârâtei, s-a constatat că „la data de 09.09.25 cet. Krauss Maria a postat pe rețelele de socializare Facebook două segmente video în care a fost defăimată cet. Railean Larisa locuitoare s. Ghindești”, fapta fiind calificată în temeiul art. 70 alin. (1) din Codul contravențional (calomnia), care sancționează răspândirea cu bună-știință a unor informații mincinoase ce defăimează o altă persoană. Pârâtei i-a fost aplicată amenda de 48 unități convenționale, echivalentul a 2.400 lei, iar aceasta a semnat la rubrica 18 „Recunosc săvârșirea contravenției și accept sancțiunea stabilită”. Potrivit chitanței unice nr. 05031804-24359 din 10.09.2025, eliberate de oficiul poștal OP5021 Ghindești, pârâta a achitat în aceeași zi amenda în mărime de 1.200 lei, adică jumătate din cuantumul aplicat. Procesul-verbal nu a fost contestat. Despre soluția adoptată reclamanta a fost informată prin scrisoarea IP Florești nr. 34/38-9206 din 10.09.2025.

În materialul contravențional se conține și contractul de vânzare-cumpărare cu rezerva proprietății din 08 iulie 2024, autentificat de notarul Goinic Cristina, prin care Railean Lilian, născut la 05.08.1996, potrivit explicațiilor reprezentantului reclamantei – fiul acesteia, a procurat terenul pentru construcții cu suprafața de 0,1115 ha, cu casa de locuit individuală cu suprafața totală de 203,4 m.p. și construcțiile accesorii, situate în or. Ghindești, str. Tinereții nr. 35, r-nul Florești, precum și contractul de ipotecă din aceeași dată, încheiat de Railean Lilian cu BC „Moldindconbank” SA, prin care imobilul respectiv, cu valoarea de ipotecă convenită de 40.000 euro, a fost gajat în asigurarea unui credit în mărime de 710.000 lei (f.d. 7-8).

Prin cererea prealabilă, întemeiată pe art. 15 și art. 16 din Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare și expediată pârâtei la 26 septembrie 2025 prin scrisoare cu aviz de recepție, recepționată de aceasta, reclamanta a solicitat dezmințirea informațiilor expuse pe paginile de Facebook și TikTok la 08 și 09 septembrie 2025, prin care a fost acuzată de minciună, de ponegrirea Uniunii Europene și propagandă pentru un stat agresor, de implicarea în viața intimă a unei persoane căsătorite, de îmbogățire peste noapte și procurarea unei averi de circa 64.000–65.000 euro și de plecarea în Turcia pentru instructaj, precum și compensarea prejudiciului moral în mărime de 50.000 lei (f.d. 14). Cererea prealabilă a rămas fără răspuns.

Astfel, la 13 octombrie 2025, Railean Larisa a depus în instanță cerere de chemare în judecată împotriva lui Krauss (Falcă) Maria privind apărarea onoarei și demnității, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Instanța mai reține că, după înaintarea acțiunii în instanță, la 25–26 octombrie 2025, pârâta a plasat pe rețelele de socializare o înregistrare video în care, începând cu minutul 05:08 până la minutul 05:48, își cere scuze „de la toată lumea”, iar începând cu minutul 06:20 până la minutul 08:10 relatează că mai are să-și ceară iertare de la cineva, fără a o numi pe reclamantă și fără a indica informațiile pe care le consideră neadevărate. Într-o înregistrare video ulterioară, pârâta a făcut referiri ironice la „analfabeta Răsulean”, „care cântă în biserică”, iar la minutul 04:24 a afirmat „iată cu analfabeta Rîșulean, eu trebuie să mă judec”, ceea ce, în aprecierea instanței, denotă că scuzele generale anterioare nu au avut caracterul unei dezmințiri efective și sincere a informațiilor contestate. Aceste

înregistrări se conțin pe suportul CD cercetat în ședința de judecată fiind anexat la materialele cauzei.

La caz, instanța reține că, procesul-verbal contravențional și achitarea amenzii nu înlocuiesc examinarea nemijlocită a probelor în procesul civil și nu dovedesc automat cuantumul prejudiciului moral. Ele se coroborează cu declarațiile părților, conținutul înregistrărilor, înscrisurile și celelalte probe cercetate, conform art. 118 și 130 Cod de procedură civilă.

Aplicând aceste repere, instanța distinge între criticile referitoare la opțiunile politice, care pot reprezenta opinii protejate chiar atunci când sunt provocatoare sau ofensatoare, și imputările factuale privind comiterea corupției electorale, primirea unor sume ilicite, pretinsa relație extraconjugală ori participarea la instruiri politice, care presupun verificarea unui suport probator concret. Caracterul interogativ al unei formulări nu împiedică examinarea sensului său factual atunci când, apreciată în context, aceasta comunică publicului o acuzație determinată.

Aplicând normele enunțate la circumstanțele cauzei, instanța constată că reclamanta a demonstrat primele două condiții prevăzute de art. 24 din Legea nr. 64/2010. Răspândirea informațiilor de către pârâtă rezultă cu certitudine din conținutul înregistrărilor video vizionate în ședința de judecată, din numărul vizualizărilor acestora, din materialul contravențional nr. MAI06 497969, în cadrul căruia pârâta și-a recunoscut fapta, precum și din explicațiile pârâtei date în ședința de judecată. Instanța respinge, ca neîntemeiat, argumentul reprezentantului pârâtei precum că nu s-ar fi confirmat răspândirea informațiilor contestate, or acesta este combătut prin însăși conținutul înregistrărilor video, a căror autorie nu a fost negată.

Informațiile răspândite permit identificarea fără echivoc a reclamantei, întrucât în prima înregistrare pârâta i se adresează nemijlocit, iar în cea de-a doua o numește expres („Toată lumea o cunoaște pe Larisa Railean”), într-o comunitate rurală restrânsă, în care ambele părți locuiesc.

În continuare, instanța urmează să analizeze fiecare dintre afirmațiile contestate, în limitele indicate în cererea de chemare în judecată, prin prisma naturii lor juridice (relatare despre fapte sau judecată de valoare), a caracterului defăimător și a veridicității ori a existenței unui substrat factologic suficient.

Cu privire la afirmațiile precum că reclamanta „minte cetățenii”, este „mincinoasă”:

Expresiile „De ce spuneți minciuni?”, „De ce mințiți pe rețele?” și „Se duce la biserică, apoi iese și spune minciuni” nu se referă la un eveniment concret, determinat în timp și spațiu, susceptibil de verificare, ci exprimă atitudinea subiectivă a pârâtei față de declarațiile publice ale reclamantei. Din explicațiile ambelor părți rezultă că, în perioada campaniei electorale din toamna anului 2025, reclamanta s-a exprimat public pe rețelele de socializare pe teme social-politice, iar exprimările pârâtei au intervenit ca reacție polemică la aceste exprimări. În asemenea condiții, instanța califică afirmațiile respective drept judecăți de valoare care au un anumit substrat factologic (existența unor declarații publice ale reclamantei, contestate de pârâtă), iar adevărul lor nu poate fi supus probei. Fiind judecăți de valoare, acestea nu pot face obiectul dezmințirii, care, potrivit art. 26 alin. (1) din Legea nr. 64/2010, se dispune doar în privința „relatărilor false şi

defăimătoare cu privire la fapte”. Prin urmare, în această parte pretenția reclamantei urmează a fi respinsă.

Cu privire la afirmațiile precum că reclamanta ponegrește Uniunea Europeană și face propagandă pentru un stat aggressor:

Expresiile „faceți propagandă față de un tâlhar”, „De ce faceți propagandă împotriva Uniunii Europene, dacă băiatul dumneavoastră este în Uniunea Europeană? De ce nu plecați în Rusia?” reprezintă calificări și aprecieri ale pârâtei privind opțiunile și mesajele politice ale reclamantei, formulate în contextul dezbaterilor publice din perioada campaniei electorale privind vectorul de politică externă al statului. Instanța reține că dezbaterile pe teme politice beneficiază de un nivel sporit de protecție în temeiul art. 10 din Convenție, iar persoanele care participă activ, prin exprimări publice, la asemenea dezbateri trebuie să manifeste un grad mai înalt de toleranță față de opiniile critice ale altor participanți. Din explicațiile reprezentantului pârâtei, necombătute prin probe, rezultă că reclamanta și-a exprimat public susținerea pentru acțiunile unei formațiuni politice ale cărei poziții erau percepute de pârâtă ca fiind contrare integrării europene, circumstanță care oferă aprecierilor pârâtei un substrat factologic suficient. Calificarea de către pârâtă a acestor poziții drept „propagandă” reprezintă o judecată de valoare care, oricât de dură, nu poate fi dezmințită prin hotărâre judecătorească. Prin urmare, și în această parte pretenția reclamantei urmează a fi respinsă.

Cu privire la afirmațiile referitoare la pretinsa relație amoroasă a reclamantei cu un bărbat căsătorit, cu soție și copii:

Afirmațiile „Ce sunt cu relațiile amoroase de la noi din familie?”, „Cu câțiva ani în urmă se băga în altă familie, cu soție și copii, să aducă necazuri și lacrimi soției și copiilor. Suna amantul să-i aducă ceva, acesta lăsa totul și se ducea la ea” sunt formulate în mod categoric, se referă la evenimente concrete, plasate în timp („cu câțiva ani în urmă”), la persoane determinate (un bărbat căsătorit, soția și copiii acestuia) și la acțiuni concrete ale reclamantei, astfel încât veridicitatea lor poate fi verificată. Prin urmare, acestea constituie relatări despre fapte.

Aceste relatări au un caracter vădit defăimător, deoarece îi atribuie reclamantei încălcarea normelor morale de conviețuire, precum implicarea într-o relație extraconjugală și destrămarea unei familii cu copii, ceea ce este de natură să o expună condamnării morale din partea opiniei publice, în special în cadrul comunității rurale în care locuiește, unde reclamanta are soț și copii. Totodată, informațiile respective vizează sfera vieții intime și private a reclamantei, ocrotită de art. 28 din Constituție, art. 8 din Convenție și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 64/2010, iar răspândirea lor nu a urmărit contribuția la o dezbatere de interes general, reclamanta fiind o persoană privată, care nu exercită funcții publice.

Cu privire la veridicitatea acestor relatări, instanța constată că reclamanta a negat categoric existența vreunei relații amoroase, solicitând pârâtei, atât în mediul online, cât și în ședința de judecată, să indice persoana vizată și să prezinte mesajele la care a făcut referire. Pârâta nu a prezentat nicio probă în susținerea afirmațiilor sale – nici mesaje, nici declarații ale martorilor, nici alte înscrisuri – limitându-se, abia în ședința de judecată, să indice că ar fi vorba despre fostul soț al surorii sale, persoană care nu a fost propusă spre

audiere. Argumentul reprezentantului pârâtei precum că nu au fost audiate toate persoanele implicate, fapt care ar genera „dubii rezonabile”, nu poate fi reținut, or pârâta, care a afirmat public faptele respective, nu a întreprins nicio acțiune procesuală pentru a le confirma. Mai mult, însăși pârâta a recunoscut, în cadrul procedurii contravenționale, săvârșirea calomniei, adică răspândirea cu bună-știință a unor informații mincinoase care o defăimează pe reclamantă, achitând amenda aplicată, iar ulterior și-a cerut scuze public pentru postările sale.

În aceste circumstanțe, apreciind probele în ansamblul și interconexiunea lor, instanța conchide că relatările privind pretinsa relație amoroasă a reclamantei cu un bărbat căsătorit și implicarea acesteia în viața altei familii sunt false, defăimătoare și permit identificarea reclamantei, întrunind cumulativ condițiile prevăzute de art. 7 alin. (2) din Legea nr. 64/2010, astfel încât urmează a fi dezmințite.

Cu privire la afirmațiile precum că reclamanta s-ar fi îmbogățit peste noapte și ar fi procurat o casă de circa 64.000–65.000 euro din surse nejustificate:

Deși unele exprimări ale pârâtei sunt formulate sub forma unor întrebări („De unde ai luat averea peste noapte să-ți cumperi casă de 64.000 de euro?”, „De unde vă vin fondurile? Câte milioane vin de la Șor?”, „Câți bani vă plătește Șor?”), instanța reține că forma interogativă nu exclude calificarea lor drept relatări despre fapte, atunci când, prin conținutul și contextul lor, acestea transmit publicului un mesaj factual neechivoc. În speță, întrebările pârâtei, completate prin afirmațiile din cea de-a doua înregistrare („Ea este plătită și ea remunerează pe alții”), comunică publicului că reclamanta a dobândit în mod brusc o avere considerabilă, inclusiv o casă de 64.000 euro, din surse ilicite, legate de finanțarea politică ilegală. Asemenea afirmații se referă la fapte concrete (procurarea unui bun determinat, de o anumită valoare, din anumite surse), susceptibile de verificare, și au un caracter defăimător, deoarece îi atribuie reclamantei încălcarea legii.

Pârâta nu a prezentat nicio probă cu privire la dobândirea de către reclamantă a unor mijloace bănești din surse ilicite. Dimpotrivă, din contractul de vânzare-cumpărare cu rezerva proprietății și din contractul de ipotecă din 08 iulie 2024 rezultă că imobilul din or. Ghindești, str. Tinereții nr. 35, a fost procurat de Railean Lilian, iar nu de reclamantă, fiind gajat în favoarea BC „Moldindconbank” SA în asigurarea unui credit bancar de 710.000 lei, circumstanțe care exclud veridicitatea afirmației privind îmbogățirea „peste noapte” a reclamantei din surse nejustificate. Prin urmare, instanța conchide că relatările în cauză sunt false, defăimătoare și urmează a fi dezmințite.

Cu privire la afirmația precum că reclamanta a fost în Turcia la instruire:

Afirmația „Această femeie a fost în Turcia la instruire. Acolo au fost șoriștii.” este formulată categoric și se referă la un fapt concret – deplasarea reclamantei într-un stat determinat, în scopul participării la instruiri organizate de reprezentanții unei formațiuni politice – fapt a cărui veridicitate poate fi verificată. În contextul public al anului 2025, invocat chiar de reprezentantul pârâtei, deplasările susținătorilor formațiunii politice respective în străinătate pentru instruiri erau asociate cu acțiuni de corupere a alegătorilor și de destabilizare, astfel încât atribuirea unei asemenea conduite reclamantei îi imputa implicit încălcarea legii și are un caracter defăimător.

Reprezentantul pârâtei s-a limitat să invoce caracterul notoriu al unor deplasări ale altor persoane, fără a prezenta vreo probă că reclamanta ar fi participat la asemenea instruiri. Notorietatea generală a unui fenomen nu poate substitui proba faptului concret imputat unei anumite persoane. Reclamanta a negat categoric acest fapt, iar pârâta nu a prezentat nicio probă contrară, deși îi revenea sarcina de a demonstra cel puțin existența unui substrat factologic minim pentru afirmația sa. În consecință, instanța conchide că și această relatare este falsă, defăimătoare și urmează a fi dezmințită.

Cu privire la modul de dezmințire și la pretenția privind exprimarea scuzelor publice:

Ținând cont de faptul că informațiile false și defăimătoare au fost răspândite prin înregistrări video plasate pe paginile pârâtei de pe rețelele de socializare Facebook și TikTok, instanța, în conformitate cu art. 26 alin. (3) din Legea nr. 64/2010, apreciază drept cel mai potrivit mod de dezmințire plasarea de către pârâtă, pe aceleași pagini, a unei înregistrări video în care aceasta să rostească textul dezmințirii stabilit de instanță, în termen de 15 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, modalitate care corespunde și formei solicitate de reclamantă.

Referitor la pretenția privind obligarea pârâtei la exprimarea scuzelor publice, instanța reține că, potrivit explicațiilor date la pct. 13 din HP CSJ nr. 7/2012, scuzele pot fi cerute în baza unei norme juridice doar în cazurile expres prevăzute de lege (art. 7 alin. (7) și art. 33 alin. (2) din Legea nr. 64/2010), ce țin de lezarea prin injurie, iar în celelalte cazuri de defăimare „din punct de vedere juridic scuzele nu pot fi cerute şi acordate”, ele putând fi exprimate doar benevol. În același sens este și practica instanțelor naționale, care dispun obligarea la exprimarea scuzelor doar în cazul constatării injuriei, iar în cazul relatărilor false despre fapte – dezmințirea acestora. Or, reclamanta a solicitat apărarea onoarei și demnității lezate prin relatări despre fapte și judecăți de valoare, iar nu prin injurie. Prin urmare, pretenția privind obligarea pârâtei la exprimarea scuzelor publice urmează a fi respinsă, restabilirea drepturilor reclamantei fiind asigurată prin dezmințirea relatărilor false și defăimătoare și prin compensarea prejudiciului moral. Instanța reține totodată că pârâta a exprimat benevol, la 25–26 octombrie 2025, scuze cu caracter general, circumstanță care va fi luată în considerare la stabilirea cuantumului compensației.

Cu privire la prejudiciul moral:

Potrivit art. 19 alin. (1) Cod civil, „*În condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel*”, iar conform alin. (3) al aceluiași articol, „*Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii*”.

În conformitate cu art. 1998 alin. (1) Cod civil, „*Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune*”.

Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 64/2010, „*La stabilirea cuantumului compensaţiei pentru prejudiciul moral, acordată persoanei fizice, instanţa de judecată va lua în consideraţie caracterul şi gravitatea suferinţelor fizice şi psihice cauzate*

reclamantului, caracterul informaţiei răspîndite, gradul de răspîndire a informaţiei, personalitatea reclamantului, reputaţia pîrîtului, gradul de vinovăţie a pîrîtului, consecinţele răspîndirii informaţiei defăimătoare, starea materială a reclamantului şi cea a pîrîtului, publicarea rectificării, dezminţirii sau acordarea dreptului la replică pînă la depunerea cererii de chemare în judecată şi alte circumstanţe importante pentru examinarea cauzei", compensația urmând să fie „*de natură să aducă satisfacţie persoanei lezate*". Conform alin. (2) al aceluiași articol, „*Se acordă compensaţie pentru prejudiciul moral cauzat persoanei publice doar în cazul în care persoana publică a fost defăimată cu rea-credinţă*".

Instanța reține că reclamanta este o persoană privată, care nu exercită funcții publice, iar simpla exprimare a unor opinii politice pe rețelele de socializare nu îi conferă statutul de persoană publică în sensul art. 2 din Legea nr. 64/2010. Chiar și în ipoteza contrară, condiția relei-credințe este întrunită, or pârâta a fost sancționată contravențional pentru răspândirea cu bună-știință a unor informații mincinoase despre reclamantă.

Fapta săvîrșită de pârâtă, constând în răspândirea relatărilor false și defăimătoare privind viața intimă a reclamantei, pretinsa îmbogățire din surse ilicite și participarea la instruiri în străinătate, a fost constatată mai sus. Este evident și nu necesită o probă distinctă că răspândirea publică, într-o comunitate rurală restrânsă și pe rețele de socializare cu un public larg, a unor acuzații de relații extraconjugale și de îmbogățire ilicită este de natură să-i provoace persoanei vizate suferințe psihice, sentimente de umilință, rușine și neliniște, precum și necesitatea de a se justifica în fața familiei, a consătenilor și a clienților săi. Prin urmare, există o legătură cauzală directă între fapta ilicită a pârâtei și prejudiciul moral suportat de reclamantă.

La stabilirea cuantumului compensației, instanța ia în considerare gravitatea acuzațiilor, care vizează viața intimă și de familie a reclamantei și onestitatea acesteia, gradul înalt de răspândire a informației (peste 150.000 de vizualizări cumulate), forma intenționată a vinovăției pârâtei, confirmată prin procesul-verbal contravențional, atitudinea ulterioară a pârâtei, care nu a răspuns cererii prealabile, a continuat să se refere în mod ironic la reclamantă și nu a dezmințit informațiile; consecințele asupra vieții personale și sociale a reclamantei. Totodată, instanța ține cont că o parte din pretențiile reclamantei au fost respinse, întrucât unele afirmații reprezintă judecăți de valoare formulate în contextul unei polemici politice, că pârâta și-a cerut ulterior scuze public, chiar dacă cu caracter general, că reclamanta nu a prezentat probe privind consecințe medicale ale suferințelor invocate, precum și faptul că compensația morală are un caracter reparatoriu, iar nu punitiv, și nu trebuie să constituie o sursă de îmbogățire sau o sarcină disproporționată pentru pârâtă, de natură să producă un efect descurajant asupra libertății de exprimare.

Reieșind din criteriile enunțate și din principiul echității, instanța apreciază drept rezonabilă și suficientă pentru a aduce satisfacție reclamantei compensația prejudiciului moral în mărime de 5.000 lei, urmând ca pretenția privind încasarea prejudiciului moral în partea ce depășește această sumă să fie respinsă ca neîntemeiată.

Potrivit art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei, iar conform art. 90 lit. i) Cod

de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistenţă juridică.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, „*Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului*”.

Potrivit art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, „*Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile*”.

Reclamanta a achitat taxa de stat în mărime totală de 2.300 lei, dintre care 2.050 lei pentru pretenția privind repararea prejudiciului moral în cuantum de 50.000 lei și 250 lei pentru pretenția nepatrimonială privind dezmințirea informațiilor, precum și taxa de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin înscrisurile de plată anexate (f.d. 20-24).

Având în vedere admiterea pretenției privind prejudiciul moral în cuantum de 5.000 lei, ceea ce reprezintă 10% din suma solicitată de 50.000 lei, taxa de stat aferentă acestei pretenții urmează a fi compensată proporțional părții admise, în sumă de 205 lei (2.050 lei × 10%), iar în partea ce depășește această sumă, cererea de compensare urmează a fi respinsă.

Taxa de stat de 250 lei, aferentă pretenției cu caracter nepatrimonial privind dezmințirea informațiilor, urmează a fi compensată integral. Instanța a admis această pretenție în privința afirmațiilor ce constituie relatări false și defăimătoare cu privire la fapte, dispunând măsura de restabilire a dreptului lezat, iar cuantumul taxei de stat pentru pretenția nepatrimonială nu depinde de numărul afirmațiilor contestate. De asemenea, urmează a fi compensată integral taxa de timbru achitată, în mărime de 200 lei.

În consecință, cheltuielile de judecată aferente taxelor care urmează a fi încasate de la pârâtă constituie taxa de stat în sumă de 205 lei + 250 lei și 200 lei taxa de timbru.

Prin urmare, din contul pârâtei Krauss (Falcă) Maria urmează a fi încasate în beneficiul reclamantei Railean Larisa cheltuielile de judecată, dintre care 205 lei reprezintă partea compensabilă a taxei de stat achitate pentru pretenția privind prejudiciul moral, 250 lei reprezintă taxa de stat pentru pretenția privind dezmințirea, 200 lei reprezintă taxa de timbru, iar 7.000 lei reprezintă cheltuielile de asistență juridică acordată de avocatul Guțu Serghei. Cererea de compensare a cheltuielilor de 1.000 lei pentru asistența juridică acordată de avocatul Anatolie Janu se respinge, întrucât acestea au fost suportate în altă procedură, fără legătură directă cu examinarea prezentei cauze civile (f.d. 18-19).

Rezumând cele expuse, instanța conchide că cererea de chemare în judecată depusă de Railean Larisa urmează a fi admisă parțial, în sensul recunoașterii ca false și defăimătoare și al dezmințirii relatărilor privind pretinsa relație amoroasă a reclamantei cu un bărbat căsătorit, pretinsa îmbogățire peste noapte și procurare a unei case de circa 64.000 euro din surse nejustificate și pretinsa participare la instruiri în Turcia, al încasării

prejudiciului moral în mărime de 5.000 lei și a cheltuielilor de judecată, în rest da respinge ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 236-241 Cod de Procedură Civilă, instanța de judecată,

hotărăşte:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Railean Larisa împotriva lui Krauss (Falcă) Maria privind apărarea onoarei și demnității, încasarea prejudiciului moral.

Se obligă Krauss (Falcă) Maria, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în *****i, în termen de 15 (cincisprezece) zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, să dezmintă informațiile răspândite de ea în perioada 08–09 septembrie 2025, prin înregistrări video plasate pe rețelele de socializare Facebook și TikTok, cu privire la Railean Larisa, IDNP *****, prin plasarea pe paginile sale de pe rețelele de socializare Facebook și TikTok, a unei înregistrări video în care să rostească următorul text: „*Dezmint informațiile răspândite de mine în perioada 08–09 septembrie 2025 prin înregistrări video plasate pe rețelele de socializare Facebook și TikTok, potrivit cărora Railean Larisa a avut o relație amoroasă cu un bărbat căsătorit, care avea soție și copii, și reacționa la orice solicitare a ei, a dobândit peste noapte avere și a procurat o casă în valoare de circa 64.000–65.000 euro din surse nejustificate și că a plecat în Turcia la instruire. Aceste informații nu corespund realității*."

Se încasează din contul lui Krauss (Falcă) Maria, IDNP *****, domiciliată în *****i, în beneficiul lui Railean Larisa, IDNP *****, domiciliată în *****i, compensația prejudiciului moral în sumă de 5.000 (cinci mii) lei.

Se încasează din contul lui Krauss (Falcă) Maria în beneficiul lui Railean Larisa cheltuielile de judecată, și anume cheltuielile de asistență juridică în sumă de 7.000 (șapte mii) lei, taxa de stat aferentă pretenției privind prejudiciul moral în sumă de 205 (două sute cinci) lei, taxa de stat aferentă pretenției privind dezmințirea în sumă de 250 (două sute cincizeci) lei, taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei.

În rest, acțiune se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Soroca (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Mîțu Ghenadie**